

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511077728/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

286 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Et var det, at jeg baade holdt det for en Soldats Fligt at gjøre Fienden al Afbræk, følgelig at plyndre ham hvor og naar han kunde; og jeg var overbevist om, at min Forskaanelse i den Fald kun lidet eller intet vilde nytte ham, da der dog var tusinde og tusinde, som vilde gjøre, det jeg loed være — Et andet var det, at min flygtige Indbildnings-Kraft undervejs i visse Maader oprettede al den Skade, den gjorde — Jeg bevarede, med Livs Fare, Jomfruer fra at blive voldtagne, og Værgeløse fra at blive dræbte — Jeg slukkede Ildbrande — Jeg tog en Decls Eyendomme under min Beskyttelse, og jeg gav en Decl nødlidende, fortvivlede eller kun grædende alt det igjen, som jeg og andre havde frataget dem — og hvorledes jeg bar mig ad, beholdt jeg dog, jeg veed ikke selv hvorledes, altid nok tilovers, til at besørge alle mine øvrige Indretninger — Det var en Velsignelse, som min Tænkemaade fortjente — Jeg imidlertid, jeg som sad ved min Høy og gjorde nogle tusinde lykkelige; jeg vidste, eller egentligere jeg formodede kun et eneste Menneske, paa heele Jorden, der havde nogen særdeles Godhed for mig — Denne Tanke synes ydmygende — Men sandt at sige, brød jeg mig dengang ikke meer derom, end jeg i dette Øyeblik bryder mig enten om en Tønde Guld, eller om min NatHue —

Jeg drak, som sagt, en god Slurk, paa alle mine Venners, det er at sige paa heele Verdens Velgaaende —

Men nu forloed jeg alle UdenVærker — Jeg samlede mit heele Væsen, mine Tanker, mine Tilbøieligheder, mine Ønsker, mine Sværmerier ind i mit Hjertes inderste Lukke — Som en Gjerrig, der med Fornøyelse en Tid lang har talt med unge Forældre, eller med trængende Arvinger, eller med Fordeclbringende Jøder, dog føler en hemmelig Glæde, naar han bliver af med dem, fordi han nu kan gaae ind i sit mørke Kammer, til sit Jernbeslagne Skriin,

og lukke det op — og besee, og beføle, og nyde sit Hjertes Gud — saaledes fandt jeg ligesom en Lettelse, da jeg nu troede at jeg havde afgjort alle mine øvrige Pligter, og uhindret af dem kunde lade min Sjæl, anstrænge alle sine Evner, paa at gjenne-tænke, at skue, at nyde, sin skjulteste, sin kjæreste Tanke — dig, du elskeligste blant Pigerne! — Verden døde for mig, og jeg følte kun Arendse! —

Elskværdigste, himmelske Pige! — raabte jeg
 10 — guddommelige Arendse, dig har jeg gjemt til-
 sidst, for at nyde dig uforstyrret og længe! — — —
 Himmell! — hvad tænker du nu om mig, du dydig-
 ste? — Uden at tage Afskeed, uden at give dig det
 mindste Nys om mit Forsæt, gik jeg bort — Hvor
 15 brænder ikke mit Hjerte efter den Tid, da du kan
 see af Aviserne, hvorfor jeg gik, at du tildeels var
 7 Skyld deri, og at jeg ikke er dig uværdig! — || Vidste
 du dog, at Hoved-Formaalet af mit Foretagende,
 var at fortjene dig! — Var du dog Vidne til enhver
 20 af mine Handlinger! — — Men det er vist, det er et
 helligt Løfte; jeg vil troe dig Vidne dertil — Jeg vil
 troe dig nærværende — Og dersom jeg da fore-
 tager mig noget — dog det kan jeg ikke — men der-
 som jeg foretager mig noget, som er dit Hjerte
 25 uværd, du dydigste — da vil jeg kaste mig paa
 Knæe for dig, og underkaste mig din Tugtelse, og
 afbede det, og love Bedring! — Du skal være min
 Lederinde, min Dronning, min SkytsEngel! —

Og nu give Gud, at hellige Engle maae bevogte
 30 et hvært af dine Trin, og med deres gyldne Vin-
 ger tilhvirvle dig Lyksaligheder! — Klukklukkluk-
 ullerolullerolullerolullerokluk! — — — —

Aha deiligste! — Men dersom nogen uværdig,
 det er at sigte enhver anden, end jeg skulde under-
 staae sig i min Fraværelse, at nærme sig til dig
 35 med Haab, da give Himlen, at de maae hvirvle
 ham Sand i Øynene! — — at han ikke kan see dig!
 — — Ja før — før en anden, der ikke skjønnede
 paa dig, som jeg, skulde røve dig fra mig — — før